

LUŽKOVICKÝ ZPRAVODAJ

INFORMAČNÍ MAGAZÍN OBYVATEL MÍSTNÍ ČÁSTI ZLÍN – LUŽKOVICE

ČÍSLO 15, ÚNOR 2012

www.luzkovice.cz

e-mail: szzl@seznam.cz

Vážení sousedé,

přichází k vám nové únorové číslo Lužkovického zpravodaje.

V úvodu vám jako každoročně děkuji za přízeň i aktivní účast na pořádaných akcích.

Rozsvěcování vánočního stromu s mikulášskou nadílkou, roznášení Světla betlémského i Tříkrálová sbírka ve mně vyvolaly velmi příjemné pocity a poznání, že se rádi setkáváme, pobavíme i podpoříme dobrou věc.

Také letos vás srdečně zvu na tradiční 3. ročník masopustního průvodu. Fašank symbolizuje vládu zimy a letošní je obzvláště povedená. Připomíná nám i postní období a přípravu na příchod jara, radostného a plného nových příležitostí a očekávání. Naši předkové zimní období ctili jako odpočinek před zemědělskou sezónou, doplňovali fyzické síly, sdružovali se a společensky žili. Přijďte i vy povесelit se se svými sousedy!

V tomto zpravodaji si přečtete plán kulturních akcí v Lužkovicích a ohlédneme se za těmi, které už se udály. V tradičním historickém okénku si můžete přečíst pověst o Aloisi Vratišovi, která stojí za zamyšlení a je spojena s místem, kterému dnes říkáme Vratišov.

Na setkání s Vámi při některé z pořádaných akcí se těší

Evžen Babík, předseda SZZL

FAŠANKOVÝ průvod máškar Lužkovicemi v sobotu 18. února 2012

Vážení sousedé,

už třetí rok pořádáme, spolu s SDH Lužkovice, v Lužkovicích Fašankový průvod masek - máškar.

Fašank je svátkem dobré nálady, veselí a hodování. Je to období od Tří králů do Popeleční středy. I když by správně máškarová zábava měla být den před Popeleční středou, tak jsme se stejně jako v letech předchozích rozhodli uspořádat průvod víkend předtím. To proto, aby nás bylo co nejvíc a abychom si té zábavy společně užili. Takže letos se vymaškaríme

v sobotu 18. února 2012 a v 10 hodin

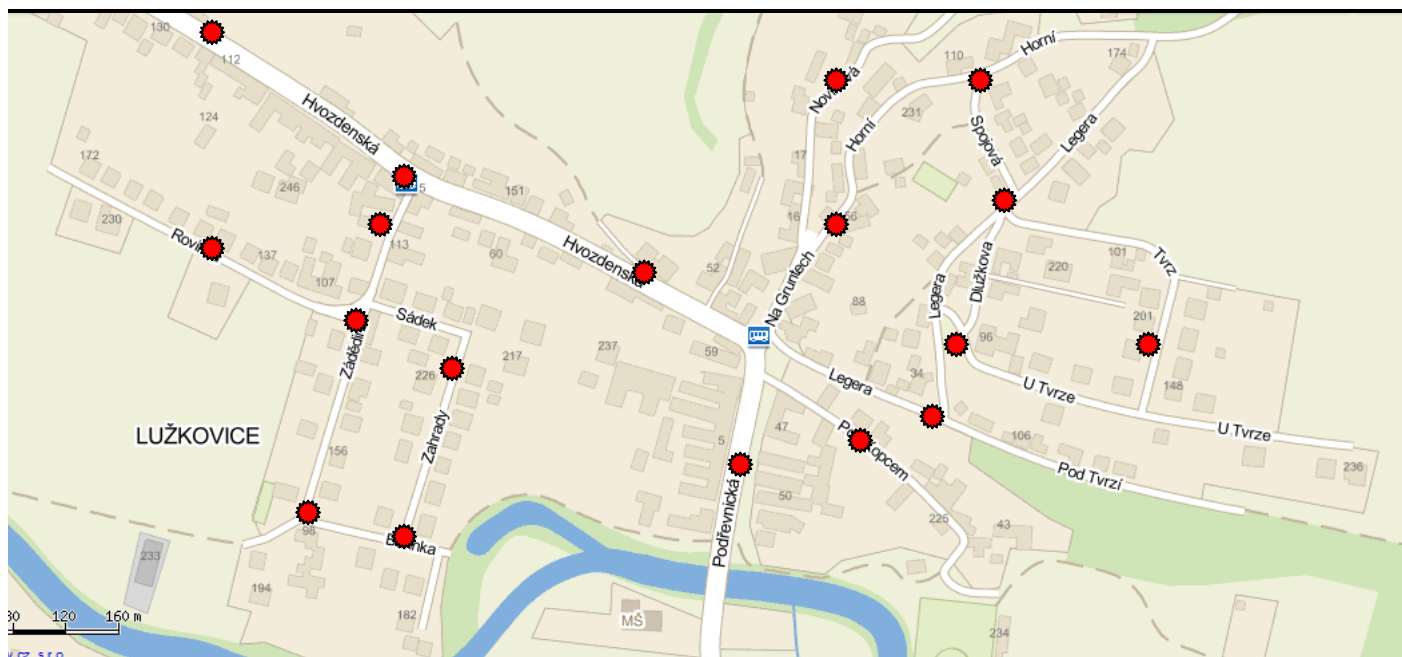
vyjdeme z dílny pana Libora Jančíka do lužkovických ulic. Trasu volíme stejnou jako v loňském roce – tj. od dílny - kolem Dřevnice na náves – Tvrz – Hvozdenskou ulici – do Zádědiny a zakončení bude ve stolařské dílně, kde bude zajištěno i občerstvení.

Do kroku i k tanci s medvědem (Maxem, který má tuto roli už na doživotí) nám bude hrát **muzika Trnkovjanka**. Už se stávají takřka domácími, protože u nás hrají už potřetí.

Oproti loňskému roku máme dvě změny. Jednak jsme cestou naplánovali **několik zastávek**, kde bychom se chtěli zastavit na delší čas. Proto, abyste mohli vyjít ze svých domovů a mít více času na to, popovídat si se svými sousedy, okošťovat napečené nebo napálené a zatancovat si s medvědem, ať je hojný rok. Byli bychom proto rádi, kdybyste nám vyšli vstříc hned, jakmile uslyšíte muziku. Pro přehlednost přikládáme i mapku označenými plánovanými místy zastavení. Věříme, že takto si Fašanku všichni více užijeme.

Tou druhou změnou pak je to, že máme připraveny **odměny** pro první tři nejlepší masky průvodu. Vyhodnocení proběhne hned po skončení v dílně u Libora Jančíka. V balíčku odměn budou samé dobroty - slivovice (jen pro dospělé), med, klobásy, koláčka. A možná bude i něco navíc.... Takže, doufáme, že máte všichni dostatečnou motivaci proto zúčastnit se a pokusit se pokořit určitě dokonalou přípravu rodiny Matlachových. Čím víc nás bude, tím větší zábava nás čeká. Věřte, že to stojí za to, takže neváhejte a připojte se k nám – maškarám. Už teď se těšíme.

Jak se stanovuje termín masopustu - fašanku

Stanovení termínu Masopustu – Fašanku je tak trochu matematicko astronomická úloha. Odvíjí se totiž od Popeleční středy, která nemá své pravidelné datum. V každém případě zahajuje čtyřicetidenní postní období před Velikonocemi (do těchto 40 dnů se nezapočítávají neděle). Jejich termín se zase řídí datem prvního úplňku – první neděle po něm je velikonoční. Takže letos připadá masopustní úterý na 21. února.

Masopust bylo v minulosti období od Tří králů do Popeleční středy. V době masopustu se na královském dvoře konaly hostiny, ve městech tancovačky, na vesnici vepřové hody. Masopust byl pro lidi svátkem hodování, během kterého se připravovali na následný půst. Maškarní zábava, která probíhala zpravidla na masopustní úterý, tedy v úterý před Popeleční středou, byla vyvrcholením masopustu. Na Popeleční středu se naposledy konzumovaly masné rohlíky s kávou nebo mlékem, dopoledne ještě byla povolena kořalka. Oběd však už byl přísně postní, což většinou bývala čočka s vajíčkem, sýr, chléb, vařená krupice, pečené brambory.

Název Popeleční středa pochází ze zvyklostí pálit palmy či kočičky z Květné neděle minulého roku. Takto získaného popela se užívá při bohoslužbě Popeleční středy, kdy jsou věřící znamenáni popelem, tzv. popelcem, na čele. Tento symbol upomíná na blízkovýchodní tradici sypání si popela na hlavu na znamení pokání před Bohem.

Ohlednutí za tím, co se událo

Vážení spoluobčané,

dovolte mi se krátce ohlédnout za několika akcemi, pořádanými v naší místní části v nedávno uplynulých dnech.

Na sklonku minulého roku pořádala komise místní části již druhým rokem rozsvícení vánočního stromu.

Akce se setkala s velkým zájmem občanů. V horní části návsi se sešli sousedé ze všech částí obce a také všech věkových skupin. Děti s rodiči i prarodiči, se při doušku svařáku a kousku tlačanky, či nealko čaji, mohli těšit nejen na Mikuláše s čertem, a jejich sladkosti, ale mohli se potěšit i zdravicí pana

primátora. Velkolepým vyvrcholením akce pak bylo samotné rozsvícení stromu a ohňostroj.

Neporovnatelně skromnější, ale o to více klidné, bylo předvánoční roznášení betlémského světla. Kromě tradičního představení v podání našich nejmladších, a společné zazpívání tradiční koledy, si zúčastnění mohli při sladkostech upečených paní Kopcovou a dalšími sousedkami, a slivovičky darované panem Miroslavem Jančíkem, pustit svíčky v ořechových skořápkách, nebo rozkrojit vánoční jablíčko. Pohodovou atmosféru vzájemného přání klidných vánoc pak doplnily pouštěné koledy a pohárek vánočního punče.

Obě akce pak jistě pomáhají budovat lepší sousedské vztahy, a můžeme si jen přát, aby bylo dalších podobných akcí více.

Další z aktivit pořádaných Sdružením za zdravé Lužkovice byl Farmářský trh. Pokusili jsme se oslovit několik málo prodejců a zkusili jsme zorganizovat test, zda by občané měli o něco podobného zájem.

Jaké bylo vodění barana

V sobotu 15. října 2011 proběhla staronová tradice vodění barana, která dle pamětníků proběhla v Lužkovicích naposledy před 27 lety.

Průvod vyrazil v 10 hodin z dílny Libora Jančíka směrem na náves. Hlavní podstatou tradice je zvát občany a prodávat lístky na hodovou zábavu. Jelikož místní část Lužkovice nemá prostory ke konání společenských akcí, vybírali jsme během akce dobrovolný příspěvek na činnost hasičů v Lužkovicích.

Občany, kteří nás zdravili a přidávali se k našemu průvodu, jsme odměňovali kapkou něčeho ostřejšího a ty menší sladkostmi, které jsme si vezli na

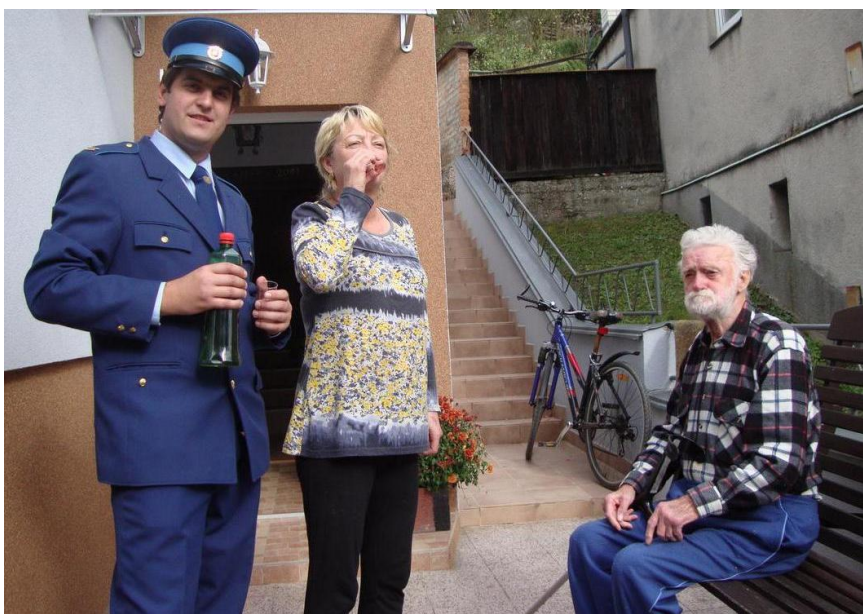
Skutečnost pak díky shodě několika událostí byla kladně hodnocena nejen občany a organizátory, ale i samotnými prodejci. Je to pro nás informace a současně i závazek. Určitě budeme pro vás organizovat trh i v letošním roce. Další – podzimní – jsme naplánovali na 6. října.

Poslední akcí, kterou bych rád zmínil, byla členská schůze SZZL. Potěšila nás hojná účast členů. Schůze byla volební a došlo k drobné obměně členů výboru. Vzhledem k tomu, že nás z důvodu pracovního zaneprázdnění požádali o uvolnění z funkce další kolegové, hledáme i nyní ty z vás, kteří by byli ochotni, bez nároku na odměnu, udělat něco pro druhé. Pokud tedy jste ochotni nám pomoci, kontaktujte nás prosím. Jistě nalezneme oblast, kterou můžete být prospěšní svému okolí. Stačí jen čas a zájem pomoci.

Přeji všem příjemné prožití stávajících chladných dnů.

Jiří Přemyslovský

vozičku. V průvodu hrála muzika Trnkovjanka. Počasí se vydařilo a baránek byl poslušný, proto můžeme tuto obnovenou tradici považovat za zdařilou a přát si pokračování této tradice i v dalších letech.

Výtěžek dobrovolné sbírky, který nás příjemně překvapil, činil 9.582,- Kč. Celou vybranou částku sbor dobrovolných hasičů použil na nákup dvou nových vycházkových uniforem.

Tímto bychom rádi poděkovali všem, kteří přispěli.

Akce se uskutečnila za podpory Sdružení za zdravé Lužkovice, s přispěním Magistrátu města Zlína. Dílnu k přípravám a pozdějšímu posezení poskytl Libor Jančík. Tímto všem moc děkujeme.

Michal Úšela, SDH Lužkovice

František Ušela spolu s vnuky, vlevo je br. Tomáš Ušela ve staré uniformě a vpravo br. Michal Ušela v nové uniformě

Tříkrálová sbírka

Děkujeme všem za příspěvky do Tříkrálové sbírky, která proběhla v sobotu 7. ledna 2012. Letos se celkem vykoledovalo 25 941 Kč. Bylo to o 1 261 Kč více jako loni, kdy se výtěžek použil na pomoc sociálně potřebným, na pomůcky pro nemocnici T. Bati Zlín, nemocnici Milosrdných bratří Vizovice a další charitativní aktivity.

V Lužkovicích vybíraly 4 skupinky dětí pod vedením pana Jančíka, Tichého, Lišky a Babíka. Dětem i vedoucím patří poděkování, ale pochvalme i maminky, které se postaraly o kostýmy pro malé koledníky.

Miroslav Jančík

Výsledky degustace slivovice

V sobotu 11. února 2012 se v hospůdce Sport klub na hřišti v Lužkovicích uskutečnila tradiční degustace slivovice pořádaná Petrem Pastyříkem. Přinášíme Vám výsledky tohoto klání.

Bylo dodáno celkem 27 vzorků a hodnotili degustátoři ve složení: Liška, Bystron, Krist, Šebesta, Mandřák Z., Gogela, Jurčák, Sukup, Krajíček, Ušela Michal, Ušela Tomáš.

Známkovalo se stejně jako ve škole, takže vyhrával ten, kdo získal nejméně bodů.

Jméno účastníka	počet bodů	pořadí
Filka Pavel	16	1.
Polepil Zdeňka	18	2.
Albert Martin	19	3.
Krist Libor	21	4.
Knap Radek - Sad	21	4.
Jurčák Jirka - č.1	21	4.
Kopec Pavel	21	4.
Šebesta Milan	23	5.
Krajíček Franta	23	5.
Bystron Jaroslav	23	5.
Knap Radek - Stráž	23	5.
Nečas Miloš	24	6.
Matlachová Jarka	24	6.
Jurčák Jirka	24	6.

Jméno účastníka	počet bodů	pořadí
Zábojníková Věra	24	6.
Liška Standa	25	7.
Mandřák Zdeněk	26	8.
Masařík Radim	26	8.
Ušela Michal	26	8.
Vyoralék Standa	27	9.
Ždanov Pepa	27	9.
Holík Jan	27	9.
Zábojník Roman	27	9.
Ždanov Jiří	28	10.
Brázdil Zdeňka	35	11.
Šebesta Petr	37	12.
Sukup Tonda	38	13.

Plán akcí Sdružení za zdravé Lužkovice v roce 2012

Kulturní akce v Lužkovicích

18.2.2012 Fašankový průvod ve spolupráci s hasiči
28.4.2012 Pomoc FK Lužkovice při stavění máje
30.6.2012 Dětský den ve spolupráci s dalšími spolky
23.12.2012 Setkání u Betlémského světla

Pracovní brigády v Lužkovicích

6.4.2012 Jarní úklid řeky Dřevnice ve spolupráci s oddílem Junáka
5.5.2012 Květinová výzdoba návsi a výsadba okrasných dřevin
22.6.2012 Čištění studánek ve spolupráci s oddílem Junáka

Ostatní

6.10.2012 Podzimní farmářský trh
Členská schůze SZL
celoročně dle potřeby Lužkovický zpravodaj

Výbor Sdružení za zdravé Lužkovice

Územní plán Zlína je schválen – co nového pro Lužkovice?

Vážení sousedé,

dovolte mi pár slov na téma nového územního plánu Zlína, který byl koncem loňského roku, po více jak pěti letech příprav a projednávání, schválen a platí od 31.12.2011. Budu se nyní zabývat pouze naší místní částí.

Podstatné je, že ve srovnání s předchozím územním plánem Lužkovic z roku 2008 velké změny nepřináší. Avšak jedna z variant návrhu konceptu územního plánu z roku 2008 uvažovala také o vymezení ploch pro dopravu, a to v zástavbě podél Dřevnice. Tyto plochy však byly z územního plánu vypuštěny a namísto nich je počítáno pouze s územní rezervou, která je určena k prověření. Snad se tak stalo i zásluhou Sdružení za zdravé Lužkovice, které v roce 2008, spolu s dalšími sdruženími podávalo námítky ke konceptu územního plánu. Bude-li do budoucna nutné dopravu ve východní části Zlína řešit, pak se tak může stát kdekoliv v územní rezervě, která je o šířce 400 m. Ke stanovení konkrétních ploch dopravy by přitom muselo dojít až na základě konkrétnějšího podkladu – minimálně studie. Povinnost zanesení rezervy do územního plánu Zlína nařizuje nadřazená územně plánovací dokumentace – Zásady územního rozvoje Zlínského kraje.

Novinkou v územním plánu na území Lužkovic je plánované nové dopravní napojení průmyslové zóny na silnici I/49. To proto, že současný jediný příjezd do průmyslové zóny přes most v Příluku je nedostatečný a působí značné problémy řidičům i místním obyvatelům. Nově plánované napojení je přitom umístěno mimo obytnou

zástavbu jak Příluku, tak i Lužkovic (je označeno jako plocha „DS 450“). Jeho podmínkou je však návaznost na územní plán Želechovic, který se zatím připravuje.

Pokud jde o návrhové (nové) plochy bydlení, tak oproti předchozímu územnímu plánu nedochází k žádnému dalšímu navýšení. Je uvažováno o čtyřech návrhových plochách, které jsou v níže uvedeném výřezu z územního plánu označeny jako plochy „BI“ – tj. bydlení individuální.

Dále na našem území zůstaly návrhové plochy:

- regionálního biocentra, které odděluje bydlení od výrobní zóny. Ve výřezu snímku jsou označeny šrafovaně jako plochy „P“;
- hromadné rekreace, zejména rozvoj agroturistiky u biofarmy Juré;
- smíšené výrobní pro dostavbu proluky v průmyslové zóně (za Tescomou směrem k Příluku);
- pro dopravní stavbu ve východní části území (až na konci katastru u překladiště). To proto, že má návaznost na platný územní plán Lípy.

Na závěr ještě jednoduchý návod jak v územním plánu „číst“. Plochy, které jsou plně vybarveny, zaznamenávají stav v území. Tzv. „stavové“ plochy, které nic nemění, jen popisují, co se v území už nachází.

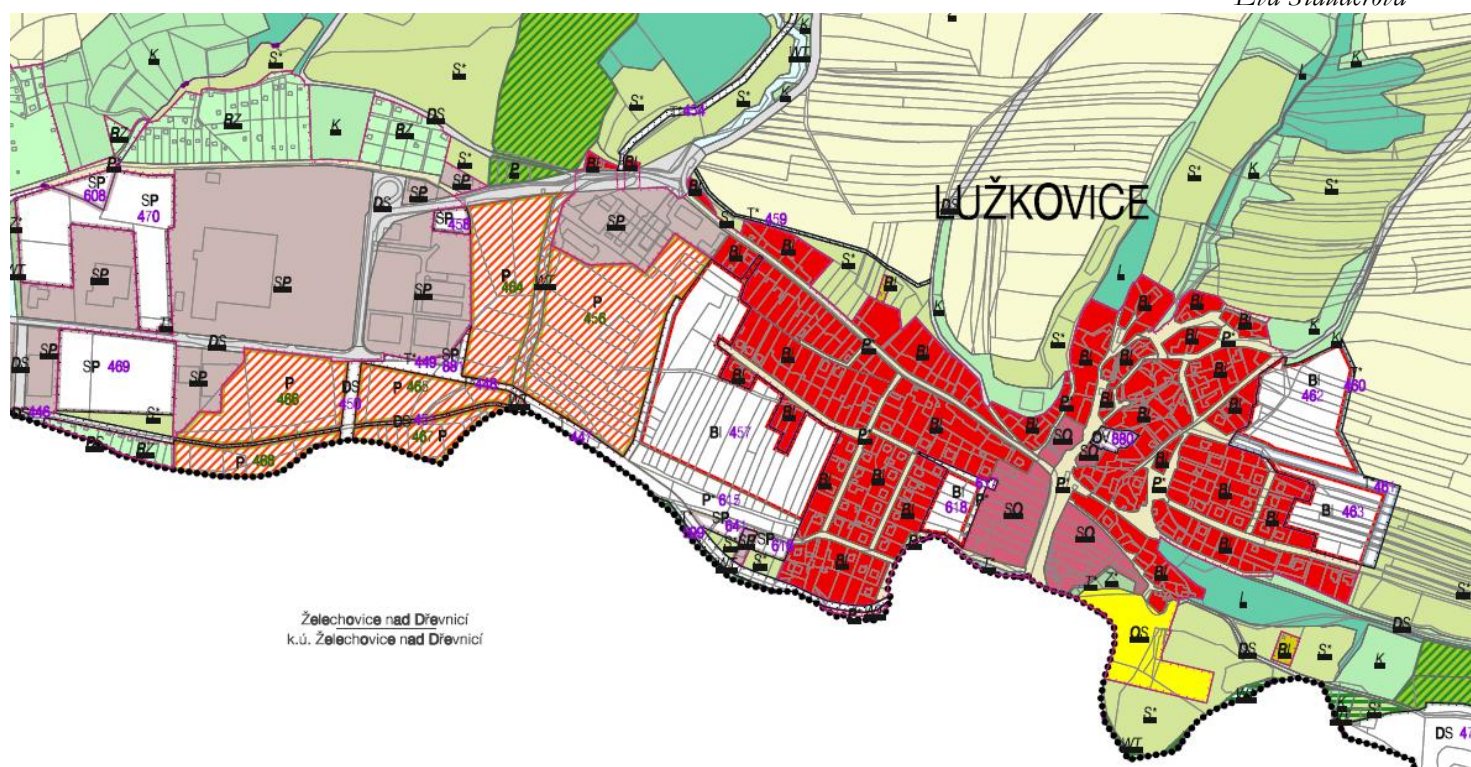
Oproti tomu „návrhové“ nebo také „změnové“ plochy znázorňují jiné využití ploch, než tomu bylo doposud. V grafické podobě územního plánu jsou tyto plochy vyznačeny jako bílé s barevným ohraničením. Uvnitř plochy je pak označení návrhové plochy písmenem a číslem – např. „BI 457“ znamená plochu určenou pro bydlení individuální (RD) a podle čísla je možné v textové části územního plánu dohledat specifické podmínky využití tohoto území (např. podmínka územní studie, podlažnost staveb, apod.).

Ještě některé zkratky používané v územním plánu, které Vám pomohou v orientaci:

BI bydlení individuální	P* plochy veřejných prostranství	OS plochy občanského vybavení, tělovýchova a sport
SO plochy smíšené obytné	OV plochy občanského vybavení – veřejné vybavení	SP plochy smíšené výrobní
DS plochy dopravní infrastruktury – silniční doprava	S* plochy smíšené nezastavěného území	P plochy přírodní (+ šrafování – biokoridor nebo biocentrum)

Celý územní plán je k dispozici také na webových stránkách města Zlína na adrese: www.zlin.eu. V případě, že budete mít jakýkoliv dotaz k územnímu plánu, pak mě neváhejte kontaktovat na e-mail: stauderova@centrum.cz.

Eva Štauderová

Vážení občané,

jednou z místních tratí Lužkovic je i Vratíšov. Nachází se v krásném údolí mezi Lužkovice a Klečůvkou. Středem tohoto údolí protéká Vratíšovský potůček, který se potom vlévá do řeky Dřevnice. Jistě toto malebné místo stojí za procházku, hlavně v zimě je tam nádherně. Málokdo z vás však ví, že k tomuto místu se váže smutná historie.

POVĚST O ALOISI VRATIŠOVI

Příběh, který budu vyprávět, se možná stal, možná ne. Tak či onak, pravdou zůstává, že se mnohokrát opakoval v lidských dějinách. Ztište se tedy a poslyšte události dávných dob, časů velmi těžkých, tvrdé práce, nemoci a nepřátelství mezi lidmi, ponurých časů kdy bylo celé království rozvráceno válkami a nespravedlivou vládou. Lidé se báli a vzájemně si nedůvěřovali, na každém větším kopci pak stála šibenice, kde končilo svůj život, často i bez soudu, mnoho nešťastníků.

Ztište se tedy a poslyšte příběh o muži, který se vymykal své době a přinášel plamínek světla do tmy a chladu lidských vztahů, žil svůj život pro druhé a nebál se jej obětovat. Přesto však nebyl přijat a zlem mu byla jeho láska opětována. Poslyšte příběh o lidské nenávisti, předsudcích a tvrdosti smýšlení srdcí, ale také o veliké oběti a odpuštění, poslyšte příběh o muži jménem Alois Vratíš.

Klid teplé letní noci byl nemilosrdně přerušen hlasitým křikem. V údolí Želechovic, v blízkosti Dřevnice, kde byla později vystavěna papírna, stálo několik chaloupek chudých řemeslníků. Dřevěné stavby, postavené v těsné blízkosti, zachvátil požár. Ohnivý jazyky šlehaly na všechny strany a přeskakovaly z jedné střechy na druhou. Lidé v hrůze vybíhali ven, snažili se rychle nosit vodu a zachránit své živobytí. Jejich snaha však byla marná, ohnivý kohout již pevně a nezadržitelně vládl v tomto malé království. V jednom z domků však zůstalo malé dítě, půlroční chlapeček. Nikdo se neodvažoval vrhnout se tvář v tvář do hořícího domku a osud miminka se zdál být zpečetěn. V poslední chvíli se však objevil statečný Alois Vratíš, vylil na sebe dvě vědra vody a skokem se vydal k souboji se smrtícími plameny. Ač tomu stěží kdo mohl uvěřit, mladík za chvíli podával zachráněného chlapce do rukou vděčné maminky. Sám však byl těžce poznamenán silným nepřítelem, do té doby milý a přívětivý obličej utrpěl těžké popáleniny, které jej poznamenaly až do konce jeho dnů. Dlouho se téměř bez pomoci zotavoval, než byl konečně schopen vrátit se mezi lidi. Jak bolestný však byl návrat? Více než žhavé plameny pálily posměšky a nadávky lidí. Pro zohyzdění obličej jej nenáviděli.

Kde byla vděčnost za statečný čin a záchranu lidského života? Jediná matka zachráněného chlapce se k němu chovala přívětivě a jako poděkování mu dala malý stříbrný křížek, rodinnou památku po předcích. Nikdo jiný se však k němu ani nepřiblížil a děti na něj pokřikovaly a házely kamení. Nebylo již déle snesitelné zůstat ve vesnici. Aloisi Vratišovi nezbylo nic jiného než odejít, pryč od lidí, daleko od posměchu a urážek.

V údolí mezi Lužkovice a Klečůvkou se rozkládal divoký nespoutaný kraj, plný zvěře, mohutných staletých stromů, točitých potůčků s vodopády a bažinami. Pověřivý lid se sem bál chodit, protože věřil, že zde žijí duchové, strašidla a bludičky. Nikdo už neví, jak tyto pověsti vznikly, ale díky nim se tu zachovalo panenské, lidskou rukou nedotčené údolí, kde našel svůj nový domov na dalších čtyřicet let i Alois Vratíš. Nikým nerušen a neobtěžován zcela splynul s divočinou. Ač ne vlastní vůlí a přáním, proměnil se v poustevníka. Velmi ho bolely všechny události minulých dnů, ale nebylo již cesty ani sil pokusit se o návrat. Naučil se žít v tomto nádherném kraji, živil se divokými rostlinami, semeny, kořínky a jinými plody, občas ulovil i nějakou zvěř či rybu, kterých byly potoky plné, dokázal vystavět chráněné obydlí, ve kterém překonal i nejtvrďší mrazy. Stal se součástí přírody a zbystrily se všechny jeho smysly, každý pohyb, zvuk či pach mu dávaly smysl. Zachoval si však svou jemnou povahu, lidem dávno odpustil a nebyla v něm ani trocha zášti či touhy po pomstě. Držela ho jeho křesťanská víra a vedení učením Ježíše Krista, každý večer, když slyšel deset klepnutí zvonu ze vzdáleného želechovského kostela, zaklekl k modlitbě. Jednou našel zraněného netopýra, měl zlomené křídlo, uzdravil jej a toho léta mu večer sedával na rameni. Bylo to již velmi dávno, co Alois Vratíš odešel do Údolí duchů a v okolí již na něho nikdo nevzpomněl. Tehdy se do Želechovic provdala mladá žena, která neznala pověsti o tomto tajuplném místě. Vydala se jednoho dne sbírat bylinky a dostala se i do těžce přístupného údolí. Najednou se jí před očima objevil zvláštní obraz. Na velkém kameni u meandru potoka seděla podivná postava, oblečená jako člověk, avšak v obličejí...ne, určitě se nemohlo jednat o lidskou bytost. A na rameni seděl velký netopýr. Ani se neotáčela a rychle odtud běžela pryč. Ve vesnici pak pověděla o svém zážitku. Muži se sešli a domlouvali se, co podniknou. Vždyť nemohou stále tolerovat tento opomíjený kraj a bytosti v něm žijící. Tolik se toho přece mezi lidmi povídá, jaká podivná stvoření tam žijí. Mohou přece ohrožovat okolní vesnice, celé rodiny a děti. Bylo rozhodnuto na nic nečekat a ihned se vydat zničit toho netvora, který byl dnes pozorován, i mnohé další. Do čela se postavil

Josef Vysrka, krutý a nemilosrdný muž, jehož nikdo neměl v lásce. Byl však znám svou rozhodností a tvrdostí beze strachu, což jej předurčovalo pro tento úkol více než kohokoliv jiného. Blížila se desátá hodina večerní a Alois Vratíš se chystal k pravidelné modlitbě, když uslyšel blížící se štekot psů, doprovázený světlem z pochodní mužů, kteří se vydali pod rozbouřenou noční oblohou násilně ukončit jeho život. Ihned pochopil, oč tu běží, podvědomě jakoby tušil, že to jednou musí přijít. Začal tedy utíkat hlouběji do lesa, ale jeho pokročilé stáří mu již nedovolovalo zvítězit nad takovou převahou. Byl spatřen a začalo pronásledování. Veškerá naděje se vytrácela, když tu se objevil jeho věrný netopýr. Chvilí letěl před ním a brzy usedl na větev mohutného dubu. Zvláštní pohnutí v mysli Aloise Vratíše jej přimělo následovat svého přítele. Vylezl na druhou větev v koruně staletého stromu a v tom spatřil svou záchranu. Starý dub měl uvnitř vykotlanou dutinu a jediný přístup byl shora, což bylo i příčinou, proč o tomto úkrytu, kde přebývali jen netopýři, nevěděl. Neváhal a schoval se na tomto místě. Všichni muži i psi marně pátrali po tom, kterého měli ještě před chvílí na očích a který se jim najednou ztratil. Skutečně to musel být duch. Unavené a vystrašené srdce starého Aloise Vratíše však již nevydrželo takový nápor a Netopýří dub, který mu poskytl úkryt, se mu stal i rakví. Snad právě v ten okamžik šlehnul z nebe blesk a zasáhl Josefa Vysrku. Pronásledování skončilo a muži se vraceli domů i s těžce zraněným vůdcem. Ten, za kterým se hnali, může dále tiše odpočívat uvnitř Netopýřího dubu. Byl večer, 25. srpna. Historie se znovu zopakovala. Josef Vysrka přežil zásah bleskem, ovšem i jemu zůstaly na obličejí popáleniny, stejně jako kdysi Aloisi Vratíšovi. A také i k němu se lidé zachovali s podobným opovržením. Pět let ve vyhnanství ho však změnilo k nepoznání. Přemítal o svém dosavadním životě, bezohlednosti a tvrdosti ke svým bližním a rozhodl se napravit způsobené příkoří, kterého se dopouštěl. Vrátil se zpět a po čase, i přes jeho zranění, se s ním lidé naučili žít. Pro své mnohé schopnosti se později stal rychtářem. Po dlouhých letech pořádali páni v okolí loveckou výpravu, které se účastnil i Josef Vysrka. Jezdci na

koních pronásledovali zvěř, když tu se dostali k hluboké rokli, kde se museli zastavit, neboť s mohutným hlukem se přímo před jejich očima odlomil uhnílý kus staletého dubu. Větve těžce dopadly na dno rokle a odkryla se vysoká dutina, ukřívající na svém dně kostru člověku pevně svírajícího malý stříbrný křížek. Muži udiveně hovořili o tom, co se právě stalo, avšak jeden z nich mlčel. Byl to Josef Vysrka, kdo se se slzami v očích blížil k Netopýřímu dubu. Teď mu teprve docházelo mnohé, nejen, že si uvědomil, že člověk uvnitř dutiny je tím, koho před lety pronásledoval, ale teď už i věděl, o koho se jedná. Vzpomněl si, jak mu maminka často vyprávěla o jeho zachránci, který ho jako malého chlapce vynesl z hořícího domku a sám pak utrpěl těžká zranění. Dala mu tehdy na poděkování malý křížek, on však poté velmi brzy zmizel, aniž by komukoliv něco řekl. Nikdo jej pak už nespatriil. Josef Vysrka pochopil, že má před sebou kostru člověka, kterému vděčí za svůj život a jemuž způsobil tolik bolesti. Nechal pak na místě Aloise Vratíše pohřbít, v blízkosti zakopal křížek, vedle starého dubu vysadil nový a celé údolí, do té doby zvané jako Údolí duchů přejmenoval na Vratíšov. Po mnoho generací pak lidé s úctou chodili navštěvovat hrob Aloise Vratíše, přinášeli čerstvé květiny a povídali si o dávných událostech. Každoročně, vždy 25. srpna v deset hodin večer sem přicházeli poslouchat ze všech stran se ozývající tlukot srdce toho, kterému kdysi toto údolí patřilo a kdo byl nucen tady, daleko od lidí, sám žít uprostřed divočiny, protože ti, které miloval a pro které tolik udělal, ho zavrhl. Jak často se tento příběh později v mnoha podobách opakoval, když pro nemoci, vzhled či barvu kůže byli mnozí odsuzováni a odmítáni.

Ještě jedno tajemství však je spojeno s příběhem o Aloisi Vratíšovi. Přestože se o to různí dobrodruzi pokoušeli, dodnes nebyl objeven stříbrný křížek, zakopaný v blízkosti Netopýřího dubu. Kdo prý jej objeví, dozví se velké tajemství dávno zapomenutých časů.

Pavel Benedikt Hurta, září 2010, Želechovice nad Dřevnic

Lužkovický zpravodaj vydává Sdružení za zdravé Lužkovice jen pro vnitřní potřebu členů. Redakční rada: Evžen Babík, Radek Knap, Zbyněk Štauder, Jiří Přemyslovský, Libor Jančík, Michal Ušela.

Kontakt: sszl@seznam.cz